

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΙΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΡΕΣΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΙΣΑΪΑΝΩΝΟΣ Π. ΠΕΡΕΡΑ

Εκδόσι συνόρου ή προπλ. αρ. 5. Διά τὸ ἔξωτερον, 5,50 μετὰ τοῦ Παραρτήρου

ΕΡΘΟΣ ΗΨ. — Ἐν Ἀθήναις τῆς Γ' Ἰουλίου 1893. — ΑΡΙΘ. 7.

ΕΠΙΘΕΙΝΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΘΥΜΗΡΗ.

Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἀέρος, ὡς ἀναπνεύμεν, ἐπὶ
τῆς ὑγιείας καὶ ἐπὶ τῶν νόσων.

Ἀγνοῦσθαι ἐξεδρασιώθη ὅτι αἱ νόσοι προέρχονται ἐκ τῶν τροφῶν
ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος καὶ ἐκ τῆς αἰθριότητος μετα-
βολῆς τῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρῆς. Δι' ὅπου, ὅπου αἱ ἀτμο-
σφαιρικοὶ μεταβολαὶ γίνονται σιγνότεραι, ἠδηλαδὴ ὅτε μὲν ψυχρό-
τεροι ὅτε δὲ θερμότεροι, ἐκεῖ νόσοι παράγονται. Ὁ Πρόδοτος (H.)
λέγει ὅτι οἱ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι ἦσαν οἱ ὑγιέστεροι πάντων τῶν ἀν-
θρώπων διότι παρ' αὐτοῖς δὲν μεταβάλλονται πολὺ αἱ πόροι τοῦ
ἔτους, καὶ διότι διετήρουν δίκαιον αἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τροφῶν.

Ἐν γένει τῆς μεταβολῆς τοῦ ἀέρος τοῦ ἀνθρώπου, αἱ νόσοι, μάλιστα
κρίνονται τῶν τε ἄλλων πόνων καὶ δὴ καὶ τῶν ὀρέων μάλιστα.

Μεγάλως ἰδίως ἐπιρροαίξει ἐπὶ τῆς ὑγιείας ὁ καθαρός ἀήρ.
Ὅσοι μαν συνεχῶς ἀρεσιβίους μένοντες ὑπερπρόστα ἐνδύματα,

ΓΙΟΥΛΙΟΥ 1893.

προηγούμενος κινείται πάντοτε προώθη, και όμως όντας υγροποιείται, διότι αναπνέεται καθαρόν αέρα και πίνουσι καλόν ύδωρ. Ηρόν την υγριαν συντέλει και ή καλή ποιότης του ύδατος. **Καλόν ύδωρ και καθαριός αήρ** είνε τα κυριώτερα συστατικά της υγείας.

Ο καλός αήρ επηρεάζει και επί της καταστάσεως των νόσων. Όλα σχεδόν κί νόσα ενεσκον άκατανόητου διαθέσεως της άτμοσφαιρας, ότε μαν καθίστανται βαρύτεροι, ότε δε ελαφρότεροι και υψοαίπουτοι και άκρινε τα φάρμακα, τα όποια εις μίαν εποχήν θεραπεύουν τις νόσον, κατά ταυτα εις άλλην εποχήν αποτυγχάνουσι. Πρέπει λοιπον ή άσθμας νά μελετηθ ταύτα, και νά επαναθ τα πρόπαντα.

Εάν ή θερμότης του άτμοσφαιρικού αέρος ήναι εμμετάβλητος και άνισος, επηρεάζει και επί της αναπτύξεως του σώματος των ζώων, τα όποια ενίοτε αναπτύσσονται άκανονίστως, και γίνονται ελαττωματικά. Γουναθέντα δέν άντάγουσιν εις τάς νόσους. Ηολλή άποθηλάκουσιν εν ίδιονσφαιρά. Αί εγγινε πρέπει ν' άποφεύγουσι τή διασηκτορείαν εντός της αινίης εν ώρα καύσους της ήμέρας. Ούτε παροισά νά τρώγουσιν, ούτε εις βέδυμα αέρος νά ίστανται.

Ο εμμετάβλητος αήρ επηρεάζει και επί της ήθικης των ανθρώπων. Κατά τον Ιούλιον του 1861 επί μεσοδουλαίας και άνκραίας όης εν Αθήναις εγένετο άσφυκτικός πόλεμος, και πολλοί εφονεύθησαν. ή άτμόσφαιρα επί ήμέρας ήτο τεθλοιωμένη εξ ήλιοκάπνου και εντάκτου ήμίχλης, ούστε τό ήλιακόν ρόος ήτο άσθενής και ώχρόν. Κατά δε την μεταβολήν του ύπουργείου Κομμουνιστούρου, την 14 Τεβρίου 1866 επαιράται άνεμος σφοδρός και βρογρός. Κατά δε την βραδύτητα του σχηματισμού ύπουργείου ή άτμόσφαιρα εξ αίθρας μετεβλήθη εις φυγοόν και λίαν αναμώδη καιρίον, ούστε κατέπαυσεν άμα εγένετο τό ύπουργείον.

Ο Ουικρος, αναγνωρίζων την επιρροήν της άτμοσφαιρικής καταστάσεως επί των ήθικων διαθέσεων, λέγει.

«Τόιος ήρ νόος εστιν επυχθηόντων ανθρώπων, οίον εφ' ήμας άγχι απατήρ άνδρών τα Θεών τε». (Οδ. Σ. 136).

Αχλαδή τοιαύτα είνε ή διάνοια των επί της γης ανθρώπων, όταν την ήμέραν διαλέττει ή Θεός Νεός, ή πατήρ των ανθρώπων και Θεών.

Ο δδ όσιος Ιπποκράτης λέγει.

Αί μεταβολαί της άτμοσφαιρας μεταβάλλουσι τάς ψυχικάς δια-

ήσεις των ανθρώπων, και δέν τούς άγνοουσι νά ήσυχάζουσι. (Ιππ. π. άισον, νοσ. και ύδάτων).

Εάν αυτών ίδεον επηρεάζει και ή Πολιότης (Α. 20) ως και ή Αίστολος Παύλος εν τή πρώτ' Επιστολή αυτου.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ.

Αι εν προηγουμένοις ειπωμεν, προς βίολογν θεραπεύαν πάσης νόσου πρέπει νά καταστραφή ή άρχική παραγωγική αίτια, ήτις είνε ή υπερής μικροζωόκρυσιν υσοποιών. Η καταστραφή τούτων γίνεται διά πολλών τρόπων. Α', διά της άποβολής τούτων εκ τού οργανισμού. Επειδή ταύτα ενυπαρχουσιν εν τώ όρρω του αίματος, ή εξαγωγή του αίματος συναράγει και την υσοποιών βίολογν, όστι μετ' του όρρω εξέρχεται και ή υσοποιός βίολογν. Οθεν και διά των ειδορίων εξαίρεται κατά τήν ειδορίαν εξαίρει μέγα ποσόν βίολογν. Ούτω και πάσα έκκρισις εξαίρει ταύταν, όθεν ή επαύξιας της ιδίλου διακονής, τα καθάρια κλπ. συντέλουσι προς την εξαγωγήν της υσοποιού βίολογν. Ταύτων υπερερισιν παρέχουσι και τα φρεάτια κί φουνατέλια.

Β') Η καταστραφή της υσοποιού βίολογν γίνεται και διά φαρμάκων, τα όποια φουνατουσι, και καταστρέφουσι τή υσοποιά μικροζωόκρυσιν. Τούτου ενεσκον αναγκάσμεν ήδη τινά τοιαύτα φάρμακα, τα όποια ειδικώτερον προς τούτο ενεργουσιν.

Η γάρβις (βαλεριάνη) ενεργει ιδίως κατά των υστερισμών των γυναικων, ώσαύτως και ή θειικός αιθήρ και τό λαυδάνον. 10 έως 20 κόκκους ήζικς γάρβου θεραπεύουσι τήν υστερικήν έρυθρότητα των προσώπων των γυναικων.

Η ελίγη υπό δόσιν 4 έως 6 κοκκων εύκολόνε την πέψιν, υπό δόσιν 8 έως 10 κόκκων ενεργει ως καθάρσιον τονικόν και προς άνταρνήσιν ή ανάκλησιν των αιμορροίδων.

Τό εκχύλισμα της γεντιανής είνε τό μάλλον τονικόν του στομάχου, ώσαύτως και τό εκχύλισμα της κίννης, και ή κενίνη εις μικράν δόσιν. Α' πάχουσι δε και σκευασίαι φαρμακευτικά εις μάλλον τονικώτερον, εν αίς τό τονικώτερον είνε τό σωτήρειον άκνις.

Τό κοκλόμειβον είνε ειδικόν κατά της χρονίας δυσενταρίας.

Η σιμαρνούπιν κατά της χρονίας διάρροιας, ώσαύτως και ή κασσία, ή πιπρά.

Τὸ βράθυ (δακτυλίτις, διγυτάλε) εἰς κόνην ὑπὸ ὄσπιν ἐκ
λόκκων 6 ἕως 8 εἶναι χαλαρωτικὴ τῶν νεύρων.

Ὁ **μανδραγόρας**, ἡ **καφουρά**, ἡ **νυμφαία**, τὸ **βρω-
μοῦχον** κἀλε. Πάντα ταῦτα ἐνεργοῦσιν ἐπὶ τῶν νεύρων, τὴ
ποία χαλαροῦσιν ἰδίως τὰ νευρτικὰ ὄργανα.

Πρὸ τῆς ἐπιπέσεως τῆς **αιμαλῆθης** ἔνα ἐξέλθῃ ἡ **νισσοποι-
αία** τῆς **ἀθλιγίας** μετὰ τοῦ ὕγρου τοῦ αἵματος ἀνευ φλεβο-
μίας, ἐπέτρίβον τὴν φλοιοτὸς τοῦ πυρέσσοντος δι' ἐθονίου καί-
λινου σαλευσῶν, καὶ οὕτως ἐσχεματίζοντα φλυκταίναι ἔφρουχοι ἐπι-
τῶν φλοιστῶν, χωρὶς νὰ φανῶσι τοιαῦται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου αἵ-
ματος, ἢ ἐφαίνοντο ποτὶ ὀλίγα.

Ἐπέρχονται, ὡς προείπομεν, φάρμακα εἰδικῶς ἐνεργῶντα ἐπὶ
τῶν ὄργάνων τοῦ σώματος, ἐπαυξάνοντα τῆς ἐκκρίσεως δι' ἢν
ἀποβάλλεται ἡ νισσοποιὸς ὕλη. Τοιαῦτα εἰσὶ τὰ **ἰδρωτικά**, ἢ τὰ
διαφυρητικά, ἐπαυξάνοντα τὴν ἰδρωτὴν ἢ τὴν ἀθλιον διαπορῶν
τὰ **καθαρτικά** καὶ μάλιστα τὰ ὑδραγωγικά, τὰ ὅποια ἐπαυξάνουσι
τὴν ἐκκρίσιν τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος. Τὰ **ἀποφλεγματικά**
ἐπαυξάνουσι τὴν ἐκκρίσιν τῶν πνευμόνων.

Τὰ μὲν ἰδρωτικά ταχύνουσι τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος διὰ
τοῦτο ἂν ὄρα ἰδρωτὸς ὁ σφυγμὸς εἶναι πλήρης καὶ ἡ τοῦ σώματος
θερμοκρασία αἰετῶσι. Τὰ δὲ διουρητικά βραδύνουσι τὴν κυκλοφορίαν
ἢ τοῦ σώματος θερμότης ἐλαττοῦται καὶ ὁ σφυγμὸς βραδύνει.

Τὰ μὲν διουρητικά δοστέον μετὰ τὴν ἀκμὴν τῆς νόσου, τὰ δὲ
ἰδρωτικά πρὸ τῆς ἀκμῆς ταύτης.

Τὰ **διουρητικά** ἐπαυξάνουσι τὴν ἐκκρίσιν τῶν οὐρῶν.

Τὰ **ἐμμηναγωγικά**, ἐπαυξάνοντα τὴν ἐκκρίσιν τῶν ἐμμηθῶν.
Μετὰ τῶν ἐκκρίσεων ἀναποβάλλεται ἡ νισσοποιὸς ὕλη.

Ἡ **σκίλλα** ὑπὸ μικρῶν δόσεων, ὡς καὶ ἡ ἐπεκακουάνα, ἐπαυξά-
νουσιν εἰδικῶς τὴν ἐκκρίσιν τῆς βλέννης τῶν βρόγχων, εἰς μέγιστον
δόσιν ἐπιφέρουσιν ἐμετόν.

Τὸ **πολύγαλα** τῆς βιργινίας ὡσαύτως εἶναι ἀποφλεγματικῶν
καὶ τοικιῶν. Δίδεται ὑπὸ πτισάνην ἐκ δο. 2 ἢ μέχρι 4 ἐν ὕδατι δο.
100 ὑπὸ ἐγκυλίσμα ὑπὸ κοκ. 1 ἕως 10, ἐπίσης καὶ ὑπὸ κόνην.

Τὸ **κύριμι** τῆς ἀμμωνίας εἶναι ἐξαιρετικὸν ἀποφλεγματικῶν
τοικιῶν. Δίδεται ὑπὸ κόνην ἐκ κοκ. 2 ἢ μέχρι 10 κοκ. εἰς καταπίνα ἢ
διαλελυμένον ἐν ὕδατι, μετὰ ἄλλων ἀποφλεγματικῶν χαλαρω-
δῶν ὑλῶν.

Τὸ **ἰδρωτικό** καλεῖται ὡς ἀποφλεγματικῶν, ὑπὸ δόσιν 6 κοκ. εἰς 10.

Τὰ τοιαῦτα φάρμακα ποτέπει νὰ δίδονται μετὰ τὴν ἀκμὴν τῆς
νόσου, ἐν αὐτῇ ἐδραση ἐπὶ τῶν πνευμόνων.

ἰδιόκλη ἐνέργεια φαρμάκων ἐπὶ τῶν ὄργάνων.

Δι' οἷας δόσεις ὁδοῦ καὶ ἂν εἰσχυθῶσιν εἰς τὸν διοργανισμὸν,
εἴτε διὰ τοῦ στόματος, εἴτε διὰ κλύσματος, εἴτε δι' ἐνέσεων, ἐνε-
ργοῦσιν εἰδικῶς ἐπὶ τινος ὄργανου. Τοιαῦτά εἰσιν.

Τὸ **ἐμετικόν**, τὸ ἑποῖον φλογίζει τοὺς πνευμόνας καὶ τὸν γασ-
τροεντερικὸν σωλήνα.

Τὸ **σοῦδλιμάτιον** φλογίζει τὰς διακίδας καὶ τὴν ἐσωτερικὴν
μυοκήνην τῆς καρδίας.

Ἡ **κυνθαρίθης** φλογίζουσι τὰ οὐροποιὰ καὶ νευρτικὰ ὄργανα.

Ἡ **στραγγίνη** ενεργεῖ ἐπὶ τοῦ νοτιαίου μυελοῦ, καὶ τῶν μυῶν.

Διαφορὰ ἰδιότητος φαρμάκων κατὰ δόσεις.

Τὸ **θεόέντε** εἰς μικρῶν δόσιν ἐπιφέρει εὐκολιότητα ὑπὸ δόσιν
12 δοσμ. πεφυγμένον εἶναι στυπτικόν.

Ἡ **πένη** (ἀναιμική) ἐπιφέρει κατόπιν δυσκαλιότητα.

Τὸ **βαλ** καὶ τ' **ἀρωματικά** διαθερμαίνουσι ταχέως εἰς δὲ τὸν θε-
ρμὸν ἀνθρώπου σταματοῦσι τὸν ἰδρωτὴν.

Τὸ **στραμμώνεν** καὶ ὁ **ἰσοκράμος** εἰς μεγάλῃν δόσιν φέρουσι πα-
ραπορῶν, ταῦτα πολλάκις ἐθεοπέυσαν τὴν μάχην.

Τὰ **θεοδχα λουτρά** θεραπεύουσι τὰ ἐξανθήματα εἰς τοὺς
μυῖς προκαλοῦσι ταῦτα.

Τὰ **ὀπίξουν** καὶ **ἀνθρακοδχα** ὕδατα συνήθως ἐπιφέρουσι
πόνους εἰς τὸν σπλήνα καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ ἡμῶς ταῦτα θερα-
πεύουσι τοὺς πλάσμοντας ἐκ πόνων ἐκ λιθιάσεων καὶ φαρμακίσεως.

Ὁ ὀλίγος **ἤλεκτρισμός** θεραπεύει ζευματισμούς καὶ παραλυσίας
ὁ πολλὸς φέρει πόνους καὶ παραλυσίας.

Ἡ **αἰματίτις** εἰς μικρῶν δόσιν εἶναι τοικιῶν τοῦ στομάχου, εἰς
μεγάλῃν εὐκολίην θεραπεύει τὰ ἐλκῆ, αὐτὴ φέρει φλυκταίνας εἰς ὑγιῆς
σῆμα.

Τὸ ὅπιον στύφει (φέρει δυσκαλιότητα), ἰδίως θεραπεύει τὴν τοῦ
μολύβδου δυσκαλιότητα.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ

Περὶ τῆς φλοιορριζίνης. (Phloisine)

Βρίσκεται εἰς τὴν φλοιὸν τῶν ριζῶν τῶν μηλέων, δαμασκηνῶν, κεράσιων, κλπ. Ἰδίως δὲ ἐξάγεται ἐκ τῶν φλοιῶν τῶν ριζῶν τῆς μηλέας. Ἔχει ὅλην κρυσταλλώσασιν, λευκὴ, πικρὰ, ἐσπερημένῃ ζάχαρ. Ἰσχυρὸν ἐν ἀλκοὺλ. ἐλάχιστον ἐν ὕδατι. Ἰσχυρὸν ἐν τῷ θερμῷ ἀπεσταλαγμένῳ ὕδατι. ἰσχυρὸν εἰς τὰ ὑδαρὸν ὄξιον. Ἦν μεταχειρίσθαι κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν μετὰ ἀρεστῆς ἐπιτυχίας.

Πρὸς ἐξαγωγήν τῆς ὅλης κρύπτει μετὰ ἀλκοόλου τὴν πρόσφατον φλοιὸν τῶν ριζῶν τῆς μηλέας. τὸ ὅσιον διηκίζοντας ἀποσταλάζουσι, καὶ λαμβάνουσι τὴν φλοιορριζίνην.

Περὶ τῆς Ἰακωρινένης. (Corysina)

Ἡ ἰακωρινή (ἀνεκαλύθη τὸ 1837 ἐξαχθεῖσα ἐκ τῶν φύλλων τῆς Ἰακωνίας (Πετρ. 6, 1, 16). *Cornica benedicta* Aca. (Chandon bonii Pall).

Βρίσκεται ὑπὸ κρυστάλλῳ λευκῷ βελανιδίῳ, πικρότατον κατὰ τὴν γαστρὴν ἐπιφέρει ἐμετὸν ὑπὸ δόσιν 4 κακ. ἐλάχιστον εἰς τὸ ὕδωρ καὶ εἰς τὸ ὄξιον, διαλύεται δὲ εὐκόλως ἐν ὕδατι ἐλάχιστον ἐν κελιάῳ, καὶ τὸ περίσπαστον ἀποβάλλει ἐντελὸς τὴν πικρὴν γαστρὴν. Ἦν μεταχειρίσθαι κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν μετὰ τῆς ἐπιτυχίας ὑπὸ δόσιν 4 κακ. ἐνεργεῖ δὲ κατὰ τὸ σπλῆνός, τὸ ὅσιον ἀμιγρῆται. ἀλλὰ παρέχει τὴν ἐλάχιστον τὴν ἐπιφέρει ἐμετὸν.

Περὶ τῆς Συριγγίνης. (Syringine)

Ἡ Συριγγίνη ἐξήχθη ἰσχυρῶς ἐκ τοῦ Συριγγίου (παρχαλίῳ) ἐκ τῶν σπέρων αὐτοῦ, τῶν ὁποίων τὴν ἀντιπυρετικὴν ἐνέργειαν κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν πρότερον ὁ Κρουσβελίερ (Cruveilhier) παρετήρησε. κατασκευάζουσι ἐκ τῶν σποροθύλων αὐτοῦ ἐπιχέοντες παρατήρησε, κατασκευάζουσι ἐκ τῶν σποροθύλων αὐτοῦ ἐπιχέοντες παρατήρησε, κατασκευάζουσι ἐκ τῶν σποροθύλων αὐτοῦ ἐπιχέοντες παρατήρησε. κατασκευάζουσι ἐκ τῶν σποροθύλων αὐτοῦ ἐπιχέοντες παρατήρησε. κατασκευάζουσι ἐκ τῶν σποροθύλων αὐτοῦ ἐπιχέοντες παρατήρησε.

Γατρικὰ διόφορα πρὸς διέγερσιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Λόβοι	Σεραπίου	Βαλσάμου	Τολουάου	δρ.	Ψ
»	καρδαμώμου	»	»	»	1
»	βανιλίας	»	»	»	1
»	Κινναμώμου	»	»	»	1
»	βενζόης	»	»	»	1
»	κασσίου	»	»	»	1
»	καυθαρίδιον	σπαγ.	»	»	10
»	κανέλλα	δρ.	»	»	10
»	μοσχουκάρου	»	»	»	1
»	ζιγγιβερωῦς	»	»	»	1
»	αἰθέρος φωσφορούχου	»	»	»	1

μῖζον, καὶ φύλαξον ἐν φιάλῃ καλῶς σφραγισμένῃ. Ἐρεθὲν ἀνά μίαν κουτάλιον μικρὰν γλυκῆν μέχρι δύο πρὸς νῆστις καὶ ἐσπέρας ἐν ὅρῳ ὕπνου.

Κόνις πρὸς θεραπείαν τῶν βλαβῶν τοῦ στομάχου.

Λόβοι	Κόνις	ρέβεντιόν	δρ.	Ψ
»	κασιόσιον	»	»	1
»	μαγνησίας κακομένης	»	»	1
»	ἀνθρακῆς ζύλου	»	»	1
»	»	ζαγγήρης	»	1
»	ἐλαίου γλυκασίου	σπαγ.	»	10
»	ἐλαίου ἰσχυροῦ	»	»	5

ἐπιμῖζον καλῶς ἐν ἕρδιῳ, ὅς ἐντὸς πυξίδος (κουτίου) καὶ γρά.

Πρὸς νῆστις καὶ ἐσπέρας ἐν ὅρῳ ὕπνου ἀνά ἡμισίαν κουτάλιον γλυκῆν ἐντὸς ὕδατος ποσῶσαι.

Θεραπεύει τὴν ἐξέδωσιν τοῦ στομάχου, τὴν πικρὰν ἀερίαν, ἐν ἐξέδωσιν αὐτοῦ (τὸ φούσκωμα), τὴν δυσκολιότητα καὶ τὴν δυσπεψίαν.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ

Κατ' ἀρχαίαν πολέμου ἀποδοχὴν ἀποδράματον τοῦ Φόβου ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπαναλαμβάνομεν ἀνευ ἀνάγκης τὰς συνδρομὰς τῆν ἐγκαλοῦσθαι τῆς ἀναδημοσιεύσεως τῆς **Κελευθώσεως** διότι ἐκ τῆς αὐτῆς μηχανήσανται τὴν ἱστορίαν τῆς περιελάσαντες ἀποχῆς τὴν ἐποικίαν ἢ συγγενος ἱστορίας δὲν ἴστωται.

Π. Α. Ν. Η. Τ. Η. Α.

Π Ε Ρ Ι Τ ῆ ς Α Ν Α Β Ο Λ ῆ ς.

Ἡ ἀναβολὴ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου ἢ λόγου σπανίως ἐπιφέρει εὐχάριστα ἀποτελέσματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῆστον ἐπιφέρει δυσάρεστα καὶ ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα. Ἐκ τούτων ἐγένετο καὶ τὸ φικτὸν σικέπτη μὲν βραδείως ἐπιτέλει πρὸς ταχέως τὸ ἀπαφαισιθεῖν.

Ἐκ τῆς ἀναβολῆς αἱ τὰ ἔργα τῆς οὐκίας προέχεται ἡ ἀσκέια πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν.

Ἐκ τούτων ἐγένετο καὶ τὴν ἐπινοήσθαι τὴν ἀσκέϊαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐκ τούτων ἐγένετο καὶ τὴν ἐπινοήσθαι τὴν ἀσκέϊαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐκ τούτων ἐγένετο καὶ τὴν ἐπινοήσθαι τὴν ἀσκέϊαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐκ τούτων ἐγένετο καὶ τὴν ἐπινοήσθαι τὴν ἀσκέϊαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐκ τούτων ἐγένετο καὶ τὴν ἐπινοήσθαι τὴν ἀσκέϊαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐκ τούτων ἐγένετο καὶ τὴν ἐπινοήσθαι τὴν ἀσκέϊαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐκ τούτων ἐγένετο καὶ τὴν ἐπινοήσθαι τὴν ἀσκέϊαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τὴν ἀσκέϊαν ἐπινοήθησιν τῆς ἀσκέϊας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἱστορία τῶν πυρῶν (απείρων).

Ἡ ἀπείρων ἀναπτὸν διὰ πυρῶν, ἔστι διὰ πλάκας πυρῶν ἀπείρων, ἔστι καὶ ἀπείρων τεμαχίον γλάυθος, ἔστι δὲ ἀπείρων ἀπείρων ἢ ἀπείρων ἀπείρων τὴν ἰσκιαν.

Ἡ 1834 ἐπενοήθη ἡ ἐμβασις βαδδίου ζύλου ἔργοντος χλωροφύλλου πύλου καὶ θείου, τὸ ὅποσον ἀμα ἐνεβάπτετο εἰς θεϊκὸν ζῆδ ἀνεβάπτετο. Κατόπιν ἐτελειοποιήθη ἡ ἐφεύρεσις, καὶ ἐγένετο τὸ ἔργον ἐργεῖται πυρῆα. Τότε ἕκαστον κυτίον πυρῶν ἔργον 50 ἡμέρας ἐπιλάττει πρὸς 40 λεπτά.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τὸ μόνον, τὸ ἐποικίαν συνπαράγει, ἀφ' ἧς ἀρχίσει τὸ πρῶτον ἀπείρων τῆς ἐπὶ ἀρχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ πρώτῃ ζωῇ αὐτοῦ. ἔστι ἐν τῇ πρώτῃ τῆς ἀπείρων, εἶναι τὸ αἷμα. τούτο διατηρεῖ καὶ ἀναπτύσσεται τὸ σῶμα ἀνευ τούτου ἢ ζωῆς παύσει ὁ ἀνθρώπος ἐν τῇ πρώτῃ ζωῇ αὐτοῦ σὺν ἀνευ ὄργανου ἔχει ἀνάγκην, οὔτε ἐργασίαν, οὔτε κεφαλῆς, οὔτε πνεύμονος, οὔτε στομάχου, οὔτε ἐντέρον, οὔτε νεφρῶν, οὔτε ἄλλου τινος, παρὰ μόνου τοῦ τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. πρὸς ἐνεκὴν ὑπὲρ τῶν τεράτων καὶ ἀνευ ἐργασίαν καὶ ἀνευ κεφαλῆς, καὶ ἀνευ ἄλλων ὄργανων. Πάντα δὲ τὰ ἄλλα ὄργανα τοῦ ἀνθρώπου γαστριμαστάτου μόνον διὰ τὴν δευτέραν ζωὴν, ἔστι τὴν ἐκτὴς τῆς πρώτης διὸ ταῦτα ἀναπτύσσονται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Τὸ αἷμα λοιπὸν ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον καὶ κυριώτερον συστατικὸν τῆς ζωῆς καὶ δόναται τις νὰ εἶπη ὅτι αὐτὸ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀρχή.

Ὁ Πυθιάδακις θεωρεῖ ὅτι ἡ ψυχὴ κατοικεῖ ἐν τῷ αἵματι. Καὶ ὁ Στωϊκοὶ τὴν ψυχὴν ἐξαγομένην ἐκ τοῦ αἵματος ἐδόξαζον. «Αὐτὸ τὸ ψυχικὸν ἀναθυμίασις ἀφ' αἵματος.» Ὁ Ἀριστοτέλης ἐσπούδατο ἐδόξαζον ὅτι ἡ ψυχὴ κατοικεῖ ἐν τῷ αἵματι.

Ὅταν τὸ αἷμα βῆ ἐκ τοῦ σώματος, αἰσθάνεται ὁ ἀνθρώπος τὴν κατὰ δόξαν ἀπόστασιν τῆς ζωῆς. τοιοῦτον θάνατον προσημαίνει ὁ παύσιμος Σένεκας.

Ὅτι εἶναι τὸ αἷμα διότι δι' αὐτοῦ διατηρεῖται τὸ σῶμα. Τὸ αἷμα ἐτεταζόμενον χημικῶς ἐμπεριέχει πάντα τὰ συστατικὰ τοῦ σώματος ἐμπεριέχει τὰ πρὸ κρέατος, τὰ τῶν νεύρων, τὰ τῶν ὀστέων.

και παντος μερους αυτου. Ομοιος λευκομορφη παν το σωμα αποκα-
 λημενον εκ του σωματος διη του ιδρωτος. της λευκου διαποικιστον
 σωμα, των εκλεπιδωμάτων των περιχον. της επιδερμίδος, των σφύγων,
 κλπ. εδύο μοι λευκων ονομαται με το ονομαση το αιμα **υγρον Σφαι-
 ρικα**. Το ποσόν του αιματος ως προς το άλλο σωμα του ανθρώπου δεν
 ορίσθη ακριβώς διότι διαφέρει κατά τας ηλικίας, τας κλάσεις και
 τή γένος· κατά μέσον όρον ορίσθη υπό τινος Φυσιολόγου ότι άντη
 εν ηλικία 25 έτών, ζυγίσει 40 εκ. έχει αιματος 9 εκ. ήτοι τή
 4 1) του όλου βάρους· ή δε πάλι υπό την αυτη ηλικίαν έχει αι-
 ματος 4, 3)7 του όλου βάρους· ήτοι ελιγώτερον κατά τι του άνδρος.
 Το αιμα εν όσω διαφέρει ζώου, ή εν τή σωματι, είναι όμοιον·
 άρ' ου δέ εξέλθη εκ αυτου, και αποβάλη μετ' άλλιον τήν ζωήν
 στερεοποιείται, συμπυκνώνεται, και αποσυντίθεται εις δύο μέρη, εις
 στερεόν, και υγρόν.

Το στερεόν μέρος του αιματος καλεϊται **Φρόμβος**, ήτοι, διη
 του μικροσκοπίου εξεταζόμενος, συνίσταται εκ μικροτάτων σφαι-
 ριδίων, και εκ τινος άλλης υλης χρωματιστου, ήτις πήγνυται α-
 τομάτως όμα τή αιμα νεκρωθη, καλουμένη **Ίνικη** (fibrine) και
 περιβάλλει τή σφαιρίδια του αιματος, τή όποια δεν είναι υμωδιή
 προς άλληλη, αλλά διαφέρουσι τα μεν εις **ερυθρά**, τή δε
λευκά. Τή ερυθρά εις τα περισσότερα έχουν σχημα πεπιση-
 νου, και εξομοιωμένου κατά τήν περιφέρειαν· έλαστον τούτων συν-
 σταται εκ τής ερυθρας υλης, και εκ υγρου τινος λευκομορφώδους ή
 ερυθρά υλη περιβάλλομένη προς τήν λευκομορφή είναι ελαστον
 και ονομαζεται **Αίματινη**, ήτις εμπεριέχει ποσόν τι υποξειδίου
 σιδήρου, όσον περιέχει το ερυθρόν χρομα του αιματος· όθεν όσον
 ελιγώτερον ερυθρόν είναι το αιμα, τόσο ελιγώτερον σιδήρου εμπερι-
 έχει. Κατά τους πλείστους κατά μέσον όρον ή εν τή αιματι σιδηρος
 υπολογίζεται μέχρι δύο δεκαχμίων· διη ότε ή Όρφιλως όρισθη με-
 γάλως εξαγωγή αιματος, έσκεν σπουδαίας νόσους, εκ του αυλαθίν-
 τος αιματος αυτου εξήλθη μέγα ποσόν σιδήρου, ήσπε κατασκευάθη
 διακτύλιον! ουδέν μεθ' υλης υπηρχε πολυτιμώτερον δι' αυτον, παρά
 τή διακτύλιον τούτο.

Τή λευκή σφαιρίδια, έλαστον ήσπε, εις σφαιρικόν σχηματος και
 άχρωμα· εμπεριέχουσι πολύ με τή σφαιρίδια του χυλου, όστις
 παράγεται εν τή γαστροεντερικη σωλήνι εκ των τροφών· ή χυλος
 όστις απορροφούμενος διη των χυλιφόρων άγγείων, φέρεται διη σφί

θωρακικου όργανου εις το αιμα, εις ή γίνεται διη τινος φλεβής
 καινής υπό τήν άριστεράν μασχάλην. Εκ του χυλου τούτου γί-
 νεται το αιμα.

Εν γένει 1000 μέρη αιματος έχουν 127 μέρη σφαιριδίων· το
 ποσόν όμως τούτο παραλλάσσει εις τους διαφόρους ανθρώπους, και
 δύναται να καταντήση μέχρι 35 μόνον μερών· ότε το αιμα υπάρχει
 πτωχόν σφαιριδίων, τούτοτο υπάρχει εις τους χλωρωτικούς. Τή
 αιμα των γυναικών εμπεριέχει κατά τι ελιγώτερα σφαιρίδια παρά
 των άνδρων· ιδίως ή διαφορά αυτη είναι σημαντικώτερα εις τας έγ-
 κώνας γυναικας. Οι αιματώδους κλάσεις έχουν περισσότερα τήν
 άλλον κλάσεων, και μάλιστα των λευμοικών. Ωσαύτως οι
 νεαί και οι γέροντες. Τούτων ένεκεν αι φλεβοστομια πρέπει να
 γίνονται μετά μεγίστης προσυλάξεως εις τας μη αιματώδους έγ-
 κώνας γυναικας, εις τας γυναικας, παρά εις τους άνδρας, εις τους
 λευμοικούς, εις τους γέροντας, και εις τους αναιμικούς· εις πάν-
 τας τούτους ή τής φλεβοστομιας βλάβη είναι έπαισιθητή.

Η Ίνικη, ήτις είναι ή πλαστική υλη του σωματος, και διατηρεί-
 ται διαλυμένη εν τή όρω, υπάρχει εις μικρότατον ποσόν εν τή
 αιματι. 1000 μέρη αιματος εμπεριέχουσι κατά τους πλείστους 3
 μέρη μέρη ίνικης· και όμως αυτη επηρεάζει πολύ προς τήν σχημα-
 τισμόν του **θρόμβου**.

Το ποσόν όμως τούτο της ίνικης μεταβάλλεται εις τινες νόσους
 αιματώδεις. Κατά τήν Ανδράλ και Γαζαρέτ οι νόσοι ως προς το
 αιμα διακρίνονται εις 4 τάξεις· Α'. όταν ή ίνικη αυξάνη κατά
 ποσόν, και τούτο γίνεται όταν υπάρχη φλόγωση καθαρά μετά
 πικρού, ότε δύναται το ποσόν της ίνικης, να τριπλασιασθή, και
 ήσπε να φθάση μέχρι 10 1)2 προς 1000. Κατά δε τήν Πισορην ή
 επαύρησι αυτη της ίνικης γίνεται εκ των σφοδρών φλογώσεων των
 ζώνων της αναπνοής και της κυκλοφορίας. Εν γένει εις τήν ή
 επαύρησι αυτη γίνεται κατά τήν επικρατούσαν ήδη γνώμην εις τας
 κείας φλογιστικας νόσους, ιδίως του θώρακος, και της θείας αρ-
 ηρίτιδος, εις τας πυρετώδεις αμυγδαλίτιδας εις τήν άγγην, εις
 τήν υπεραιμίαν, εις τους κλάσεις αιματώδους, και ιδίως εις τους
 πλωμοικούς, όστις έχουν επηυξημένα και τή σφαιρίδια κλπ. Β'.
 όταν ή ίνικη ελαττωται· ως γίνεται εις τας πυρετίας. Γ'. όταν
 ελαττωται το ποσόν των σφαιριδίων, ως εις τήν χλωρωσιν, υδροπι-

αίμα, εις τὴν ἰσχυρὰν κίση. Δ', όταν ἡ ἀλλοίωσις ἐπιφέρει μόνον εἰς τὰ συστατικά τοῦ ὄρου ὡς ἐν τῇ λευκοκυτταρίᾳ.

Όταν ἡ ἰσχυρὰ ἐπιπέσει ἐπιπέσει, τότε συσπυρρῶνται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὄρου, ἀποτελοῦσα ἐσθιακὰ ἐπιπέσει, ἀκριτὰ σκληρὰν, καλοῦμένην Ἑπίπεσι (α).

Ἐν τούτοις ἐπιπέσει εἰς τὴν ἰσχυρὰν κίση, ἥτις οὐδὲν εἶναι φλογώσεως σφαιρῶν φέρει. οὗτοι ἐπὶ τῶν θροσκικῶν ὄρων, οὗτοι ἐπὶ τῶν ἄρθρων, οὗτοι ἄλλοι τὴν ἀσθενήσαντες τὰ ἐπιπέσει, καὶ ὅμως ἡ νόσος αὐτὰ παρέχει σφαιρῶν ἐπιπέσει ἐπὶ τοῦ αἵματος. Ἡ νόσος αὐτὰ εἶναι ἡ Ἑπιπέσει τῶν Ἑλλήνων, καλοῦσα Λόβια καλοῦμένη. Τοῦ ἐλαστικότητος τῆς αἵμα παρέχει ἐπίπεσον παρὴν καὶ ἰσχυρὰν σκληρὰν, δουλοῦντα μετὰ τὴν πνευμονώσεως μετὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν φλεβοτομίαν. Ὁ ἐπίπεσι οὗτος ἀναφαίνεται, καὶ δὲν ἀραιώθη τὸ αἷμα τοῦ νοσούντος δι' ἐπιπέσει μένων φλεβοτομίαν. Δὲν δυνάμεθα θεμελιῶσαι ἢ ἀπορροήσαν ἢ ἐπιπέσει τῆς ἰσχυρῆς εἰς τοὺς ἐλαστικότητος παρέχει ἐπιπέσει σου τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, τῶν σφαιρῶν μόνον ἐν τῷ αὐτῷ ποσῷ, ἢ ἀδυνατούντων, οὗτοι ἂν ἐν τῆς ἐλαστικότητος τούτων διότι τούτοις πρέπει νὰ ὀρεθῆ διὰ τῆς ἀλλοίωσης τοῦ αἵματος. Ἐν τῶν φαινομένων ὅμως ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐλαστικότητος, καὶ ἐκ τῆς πικρῆς τῆς τοῦ αἵματος αὐτοῦ, κλπ. Ἐπιπέσει ὅτι ἡ ἐπίπεσι, οὗτοι παρέχειται ἐκ τῆς ἐπιπέσει τοῦ ποσοῦ τῆς ἰσχυρῆς ἀναφαίνεται τοῦ ποσοῦ τοῦ σφαιρῶν.

Ἡὲς δὲ ἐπιπέσει ἡ ποσότης ἐπιπέσει τῆς ἰσχυρῆς εἰς τὴν ἐλαστικότητος, μὴ παρέχειται οὗτοι φλογώσεως εἶναι, οὗτοι ἀραιώθη, οὗτοι ὑπεραιμῶν διαφάνει, τούτοις δὲν δυνάμεθα ἔχει, οὗτοι δυνάμεθα ἔχει νὰ εἴπωμεν ὅτι παρέχειται ἐκ τῆς ἐλαστικότητος φλογώσεως, τῶν ἀναφυεστικῶν ὄρων, ἀπὸς πλεθῶναι πλεθῶν σφαιρῶν.

Τὸ ὑγρὸν μέρος τοῦ αἵματος καὶ αὐτὸ ἡ ὄρου, συνίσταται κατὰ μέρος μέρος ἐκ τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ λοιπὸν ἔχει ἐξ ἄλλων ὀλων διαλυτῶν ἐν τῷ ὕδατι ἐπὶ 1000 μερῶν αἵματος ἐπιπέσει 790 ὕδατος, διὰ τούτοις ἐκ τοῦ σώματος ἀποβάλλονται ἀδιαλύτοι περιεσθιακὰ ὑγρὰ πικρὰ σφαιρῶν τούτοις διὰ τῆς ἀδύλου διαφάνει,

(α) Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσθενήσαντες φλογώσεως τῶν ἐπιπέσει δὲν ἀναφαίνεται διότι τὸ αἷμα ἐπιπέσει πολὺ πικρὸν, τοῦ ὄρου ὄντος ὀλιγοῦ, ὅμως ἀραιώθη διὰ φλεβοτομίας, τότε ἀναφαίνεται ἡ ἐπίπεσι.

ἐκ τοῦ ἰσχυρῆς, διὰ τῶν ὄρων κλπ. ἡ δὲ διψα, δι' ἧς ἀντικαθίστανται τούτοις ἐπιπέσει ἰσχυρῶτερα ἐν τῇ ἀσθενήσαντες παρὴ ἡ πείνα διὰ τούτοις καὶ μετὰ τὸ καθάρσιον, ὅτι πολλὰ ὑγρὰ ἀποβάλλονται ἐπιπέσει διψα, ὡσαύτως καὶ μετὰ μέγαν ἰσχυρῆς, μετὰ ἐπιπέσει ἰσχυρῆς ἀραιώθη, κλπ. Ἡ ἀντικαθίσταται τῶν ἀποβάλλομένων ὑγρῶν ἐκ τοῦ αἵματος γίνεται ταχέως διὰ τῆς ἐν τῷ στομάχῳ ἀπορροήσεως ἐλαστικῶν σφαιρῶν τῶν ὑγρῶν διὰ καὶ ὅταν τις φάγη ὀλην ἐπιπέσει ὀλην διαλυτῶν ἐν τῷ ὕδατι, μετὰ 10 λεπτὰ τῆς ὄρου ἡ ὄρου αὐτὰ ἐπιπέσει εἰς τὰ ὄρου.

Ἡ ὄρου τοῦ αἵματος ἐπιπέσει ἰσχυρὰ ποσότητος λευκοκυτταρίως, ὅτις ἀναλογεῖται κατὰ μέρος ὄρου ὡς 7 πρὸς 1000. ἐπιπέσει νόσος, καὶ ἡ τὸ λευκοκυτταρίως τούτοις ἐλαστικότητος ἐπιπέσει διὰ τῶν ὄρων τούτοις εἶναι ἡ καλοῦμένη λευκοκυτταρίως. Ἐκ τῆς τοῦ λευκοκυτταρίως ἐν τῷ ὄρου ἐπιπέσει καὶ ἄλλαι ὀλαι ἐν διαλύτῶν ὀλων ἐπιπέσει σφαιρῶν, σφαιρῶν, τυρκῆ, ἥτις ἐπιπέσει ὀλου εἰς τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων, ὀλαι παρέχει, ἐλαστικότητος, ὡς τὸ φλογώθη ὀλου, τὸ φλογώθη ποσότητος, ἢ ὑδροχλωρικῆς ἀραιώθη. ἢ ἰσχυρῆς ποσότητος καὶ σφαιρῶν ἀσθενήσαντες καὶ φλογώθη σφαιρῶν ποσότητος καὶ μαγνήσια, φλογώθη τίτανος, φλογώθη σφαιρῶν, γαλακτικῆς ὀλου, εἰσὶν ὀλου, εἰσὶν ὀλου, ἀσθενήσαντες ἀσθενήσαντες ὀλου, κλπ. Ἀπαιεῖται αὐτὰ εἰς ὀλαι ἔχουσι κατὰ μέρος ὄρου πρὸς τὸ αἷμα ὡς 10 πρὸς 1000, ἐν ὄρου φλογώσεως τῶν ὄρων ἢ ποσότητος αὐτῆς τῶν 10 ἀραιώθη ὡσαύτως καὶ ὅταν τῶν ὀλου καὶ λιπαρῶν φαγητῶν δύναται οὗτοι νὰ ὀλου 20 πρὸς 1000, ὅτι ἐπιπέσει αἱ λιπαρῶν ὀλου ἐπιπέσει καὶ ἡ λέμφος, ὅτις ὅμως συνίσταται ἐν τῷ λευκοκυτταρίως καὶ ὕδατος, ἔχει ὅμως καὶ τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀσθενήσαντες.

Ἐπιπέσει τοῦ αἵματος εὑρίσκονται καὶ ὀλαι δηλητηριώδεις ὅταν τις δηλητηριώθη οὗτος ὁ ὄρου εἰσὶν εἰσὶν ἀσθενήσαντες εἰς δηλητηριώθη δι' ἀσθενήσαντες ποσότητος πολλὰ ὀλαι ἰσχυρῶν, παρέχειται ἐκ τῆς φλογώσεως τούτων, ὀλαι παθολογικῆς, ὀλου χολῆς, σφαιρῶν, γαλακτικῆς, πύου, μολυσματικῆς καὶ μολυσματικῆς ὀλου ὅτι πολλὰ εἰς ἐπιπέσει ποσότητος διὰ τῆς ὀλου τοῦ αἵματος. Ἐν τῶν δύναται τις νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς τὸ αἷμα ἀναφαίνεται πᾶν τὸ εἰσὶν ὀλου εἰς τὸ αἷμα, οὗτοι διὰ τοῦ στομάχου, οὗτοι διὰ τῶν πόρων τοῦ σώματος.

Ο όρρος είναι διαγνόστως εἰς τοὺς εὐρώστους, καὶ πολλὸς εἰς τοὺς ἰσθμιακοὺς, εἰς τοὺς χλωροαιμιακούς, καὶ ἐν γένει εἰς τοὺς κηρμακούς ὑπὸ διακρίπτοντος πυρετοῦ. Ἐὖ φυσικὸν χροῶμα τοῦ όρρου εἶναι κηρμακόν, ἀλλὰ μεταβάλλεται ἐκ τοῦ εἴδους τῶν τροφῶν καὶ ἐξ ἄλλων παθολογικῶν αἰτιῶν.

Τὸ ἡσυχαστικόν αἷμα ἔχει χροῶμα ζωνκόν ἐρυθρόν, ἔχει ἰσχυρὴν βαρύτεραν πηχράν, ἠμύδιον μεγαλύτερον. ἔχει δὲ περισσότερα σφαιρίδια, καὶ διαγνόστως ὑδρῶς ἐν ᾧ τὸ τῶν φλεβῶν αἷμα ἔχει χροῶμα βαθύ ἐρυθρόν, ἰσχυρὴν ἐλαφρῶν ἐκ τούτου προέρχεται εἰς τὴν μεγάλην ἐκτετατικὴν τοῦ αἵματος, τὸ αἷμα νὰ μεταβάλληται ἐπὶ τὸ ἐρυθρότερον, διότι ἀνακονομένῳ τοῦ τῶν φλεβῶν, ἔρχεται τὸ ἠσυχαστικόν ἄλλ' ἐνταῦθα ὁ λόγος περὶ τοῦ φλεβικοῦ αἵματος.

Τὸ αἷμα ἐκτεταμένον ἐκ τοῦ αἵματος ἀναπληροῦται ἐντὸς ὀλίγου ὑπὸ ὑδατος, τὰ στερεὰ ὅμως μέρη αὐτοῦ ἵνα ἀντικατασταθῶσι παρέρχεται 16 ἡμέραι. Μία λοιπὸν φλεβοτομία, γινουμένη ἀντὶ ἀνάγκης ἀποκαθίστα στερημένον τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀναγκαίας ὑγρῆς αἰματὸς τοῦ 16 ἡμέρας, καθ' ἣς ἔσεται ὑπὸ τὴ κράτος λανθάνουσαι νόσοι. Ἐν τούτοις ἐπέρχονται καὶ αὐταὶ αἱ πολλαὶ φλεβοτομίαι, καὶ ἐνδακνόμενα κατὰ τι σύστημα πρὸς Θεραπείαν πολλῶν νόσων ἢ ἀποκαθίστασι μετὰ τὴν νόσον ὑδροαιμικὸν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὑποκείμενον εἰς ὑποτροπὰς καὶ ἄλλα νόσους ἐπιθερίας.

Οὐδὲν εἶναι πολύτιμότερον τοῦ αἵματος πρὸς διατήρησιν τῆς ὑγείας, καὶ ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅμως οὐδὲν ἔχουσι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων εὐθηνότερον αὐτοῦ, δι' ἐλαχίστην ἰδέαν ἀποχωρῶσιν μέγα μέρος τῆς ὑγρῆς σαρκὸς τῶν δίχως νὰ λογίζωνται τὴν πολύτιμον τῆς στερήσεως αὐτοῦ! τὸ αἷμα ἀποβάλλουσι τὸς ἐκκόλλως, ὅταν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς τρίχας. Ἐλάχιστον μέρος τοῦ δερματός ἐάν ἀποχωρισθῆ, τρέμουσι, καὶ φρίττουσι διὰ τὴν ἀποβολήν, καὶ τοὶ ἢ τούτου στερήσις εἶναι ἀσήμενος ὡς πρὸς τὴν χάριν ποσῶ αἵματος. Ἐὖ αἰτίων προέρχεται διότι ἢ σὰρξ ἔχει νεῦρα καὶ πνεύ, τὸ δ' αἷμα βίον οὐδένα πόνον φέρει. (1) πόνος ποιεῖ ἐντύπωσιν, φιλοπόνου ὄντος κρίσει τοῦ ἀνθρώπου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ

Τὸ ἔργον τούτου ἀριστοτέγγημα ἀνεκαλύθη τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1890 ἐπὶ τῆς νήσου Μήλου, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Ἀφροδίτη τῆς Μήλου. Ἐν ᾧ χορικός τις ἔσκαπτε τὴν ἔργον τοῦ ἢ ἄξιον, τοῦ προσέκρουσεν εἰς μάρμαρον, σκάψας ἔτι βαρύτερον εὗρεν εἶδος ὑπογείου δομακτίου εἰς βάθος ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ πόδων ἐντὸς τοῦ εδάφους. Ἐκεῖ πλησίον εὗρεθῆ καὶ ἡ ὀνομαστή Ἀφροδίτη, ἀλλ' εἰς δύο τεμήματα. Ὁ χορικός, καίτοι μὴ ἐνοοῦν τὴν ἔργον τοῦ ἔργου, ὑποθέσθαι ἐν τούτοις ὅτι πρόκειται περὶ εὐήματος σπουδαίου, ἐκρούσεν ἐντὸς τοῦ σπαλίου τοῦ τὸ ἀνο μέρους τῆς ἡμέρας τοῦ ἀγάλματος ἀνεκαίνοσε δὲ τὰ κατ' αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Μῆλον ποσειδωνικὸν πλοῦν τῆς Γαλλίας, οὗτος ἔγραψεν μήτως εἰς τὸν ἐν Κοιν, πόλει πρεσβευτῆν τῆς Γαλλίας Μαρκήσιον Γιάκ, ἀλλ' ἢ ἐπιστολὴν τῶν ἀποπλανήθη, καὶ ἔφθασε πολὺ ἀργῶς. Ἐξομακρῶς ὅμως Γαλλικὸν πλοῖον προσεγγίσαντος εἰς Μῆλον ἐπέδρασε εἰς τὴν ἐκράν, καθὼς εἶδε τὸ μὲν ἦμισυ τοῦ ἀγάλματος ἐπὶ τῶν σπαλίων τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὴν ἔργον, ἔγραψεν εἰς τὸν ἐν Κοιν, πόλει πρεσβευτῆν τῆς Γαλλίας, συνιστῶν θερμοῦς τὴν ἀγορὰν τοῦ Ὁ πρεσβευτῆς ἀνέθηκεν εἰς ἕνα Γραμματεῖα τῆς πρεσβείας νὰ μεταβῆ ἐν τάχει εἰς Μῆλον, καὶ ν' ἀγοράσῃ τὸ ἀγαλμα. Ἀλλὰ καθ' ἢν στιγμὴν ὁ Γάλλος Γραμματεὺς ἀπεδιβίχθη εἰς τὴν νῆσον, ὡς κατ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ περιβάλλον ἀγαλμα μεταφέρσθαι εἰς Κορινθίον εὐκαίμενον ἐν τῷ λιμένι.

Οἱ ἠσυχαστικοὶ τῆς νήσου ἔχοντας ὑπογραφήσεις εἰς τὸν Ἕλληνα ἐπαρτήν Μουρούζην, ὅστις ἔτρεψε θερμοῦν ἀγάπην πρὸς τὰ ἔργα τῆς ἀρχαίας τέχνης, καὶ φοβούμενοι μὴ τὸν δυσαρροστήσωσιν, ἐν ποιητῆ εἰς ξένους, κατώρθωσαν νὰ πείθων διὰ τοῦ ἱερέως τῆς πόλεως τῶν χορῶν νὰ πωλήσῃ τὸ ἀγαλμα ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς εἰς τὴν κενώτητα τῆς νήσου, οὗτοι δὲ ἢ Ἀφροδίτη ἠτοινάζετο ν' ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἄνεμοι ἐναντίοι ὅμως ἠμποδίσαν τὸ βρῖξιον ν' ἀποπλεύσῃ, ἐν τῷ μεταξύ δὲ ὁ Γραμματεὺς τῆς πρεσβείας διὰ μομφῶν καὶ παντοίων ἀπαλῶν τῶσον ἐρόθησε τὸν ἱερέα καὶ τοὺς πρακτικούς ὥστε συγκαταίνουσιν οὗτοι νὰ πωληθῆ ἐν δημοπρασίᾳ τὸ ἀγαλμα ἀντὶ χελῶν γραμμῶν γραικίων, ἢ γραικῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων τὸ ἀνεκτίκτον ἀριστοτέγγημα, καὶ μετακομίσθη εἰς τὸ Γαλλικὸν πλοῖον, τὸ ἵππον πρὸς ἀποφυγὴν νόσων ἐπισηοδίων, ἀπέπλευσεν ἀμέσως, συνοδεύόμενον καὶ ὑπὸ ἐνὸς ἄλλου πλοηγοῦ ἐλθόντος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἡμέρας τῶν ἀγάλματος.

Ταυτοχρόνως σχεδόν ἦλθε καὶ ἡ ποίγηρ Μουρούζη, ἀλλ' εἰς μάτην τὸ ἀριστοπέγνημα ὑπερασπιζόμενον ὑπὸ τὸν Γαλλικὸν ἐπιδόλον ἐπλεον ἐν ξένης Οὐλίαςτας. . .

Ἀπερίγραπτον θάυμασθόν ἐξήγειρε τὸ θανατικὸν ἔργον αὐτῆς καὶ ἡ διήγησις. Ἰδιότροποι ἀρχαιολόγοι βλέποντες αὐτὴ πλῆρες ἐν ὅλῃ τῇ καλλοῇ του ἀνεφώνησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὅτι ἡ ἄξια του δῆναται νὰ ὑπολογισθῆ εἰς ἕσον χρυσὸν μετὰ τὴ βάρος του. Ὁ ἐν Κοινήσῃ Πραξθεωτῆς της Γαλλίας, ἐν ὄνοματι του ὁποίου ἡγορεύθη, προσέθεσαν κατὰ εἰς τὸν Βασίλει της Γαλλίας, ὅστις τὸ ἐδώκεν εἰς τὴ Μουσικὸν του Λοῦδου. Ἔκει δὲ μένει μέχρι σήμερον ἐν τιμητικῇ τιθεῖται. Ἐκείνη τὸν θαυμασμὸν τὸν γενεῶν, ὑψῶν τὸ πνεῦμα εἰς τὸν ἀρχαῖον ἀρχαῖον τοῦ ἰδανικοῦ κάλλους.

ΤΡΟΦΗ ΑΡΧΑΙΑ

Ἡ ἀρχαία τροφήν τὸν σίτον καὶ πρὶν ἐντελῶς ὀρυζάσι, τὸν ὅπου ἔργιστον (ἐκχυλίον) καὶ ἀπεκαθίζον. Ἡ τροφήν ταῦτη μετὰ κλάσας. Ἡ εἰσὶται ποιῶσι κλάσας ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ φάινη (αὐτοῦ γὰρ καλεῖται ὁ ποιῶτος σίτος) εἶναι ὑπερταῖ καὶ θρεπτικῆ.

Ἡ φάινη της σικαμορέας ἡ σικαμινέας ἀποξηραίνουσι τὴν κρεμμύδα. Ἡ κρεμμύδα κρημασῆται ὀφείλουσι νὰ γυροῦσιν ταῦτα καὶ νὰ μερτεῖουσι ἐγγὺς τὰ δύο ταῦτα ἐγθρά πρὸς ἀλλήλας ἑατά.

Ἄν μὴ κρεμμύδα κρημασῆται, ταχέως κρημασῆται. ἔτσι εἰς τὴν ἀρχαίαν του κρεμμύδα εἶναι καὶ τὸ γαλέζι.

Ὅταν ἔμεθα παιδιὰ, τί παιγνίδια ἐκράμαμε!
Κρημασῆσαι τα, ἐνθουμάσαι τα.
Καθ' ἐκείνην τραγουδοῦσαμεν καὶ διασκεδάσαμεν.
Κρημασῆσαι τα, ἐνθουμάσαι τα.
Τὸν που κρημασῆσαι ὅλα τὰ ξοχάσαμε.
Μουθενέ τους ἄν, σουθενέ τους ἄν.
Κρημασῆσαι τα, ἐνθουμάσαι τα.

Ἡ κρημασῆσαι διαθήσει κατὰ τὴν ἔπαυση ταῦτα του ἔτσι εἶναι πρὸς τὸν ἀποκατάστατον. Μέρους ἑατά εἰς ἀποκατάστατον ὀφείλουσι.